

ידיעות "השרות" – דו"ח מהאסיפה השנתית

ביום 10.3.65 התקיימה האסיפה הכללית השנתית של האגודה, במעמד 110 משתתפים, מהם – נציגים של היישובים, נציגי השרותים הווטרריים נאריים הממשלתיים, ממכון וולקני לחקר החקר לאות, מהמחלקה להתישבות של הסוכנות היהודית, מלשכות ההדרכה האיזוריות, מהחקלאית ואחרים.

האסיפה, שבשנים כתיקונן משמשת מוסד לציון הישגים והתקדמות של השנה שחלפה והתוויית דרך לפעולות בעתיד, עמדה הפעם בצילה של מחלת הפה והטלפיים שפקדה עדרים שלמים במרחב האגודה, וביחוד העיבה עובדת התפרצותה בעדר הפרים של "השרות"; שישה מהם חלו בצורה קשה ביותר, וזאת – למרות שחוסנו ראשונים בשני סוגי התרכיבים גם יחד, ועל אף שמירתנו הקפדנית על כללי ההסגר, עם כל חוסר הנוחות הכרוך בכך.

יש להניח שהשכנות הקרובה של רפתות ההסגר, השייכות למכון הווטרנארי והמפעל לייצור תרכיבים למיניהם, מהווה מוקד למחלות וסכנה מתמדת.

הנואמים המרכזיים באסיפה לא יכלו להשתחרר מתוצאות הרוות אסון ששכנות זו עלולה להמיט עלינו ועיקר דבריהם רוכזו מסביב לנושא זה.

הח' איסר כוכבא, יו"ר האגודה, שמסר מילואים לדו"ח ההנהלה ציין את המאמצים המוגברים לביסוס הערכים הטיפוחיים של הפריה ע"י רכישת 13 עגלי רביה צעירים בשנים תשכ"ג/כ"ד. הוא הרים על נס את ההצלחה היוצאת מגדר הרגיל שהושגה בהתעברות הפרות שהוזרעו בזירמה קפואה מארה"ב אשר ללא ספק תתרום את תרומתה החיובית בגיוון קווי הדם, והעגלים שיוולדו מהזרעות אלה ויירכשו לפריה, ודאי יסיפו תכונות השבחה משלהם; כל זאת מלבד פתיחת האפשרויות לפעולות דור מות בעתיד לאחר שהתגברנו על בעיות ארמיות ניסטרטיביות, וווטרנאריות וטאכניות לאין ספור שמימוש הייבוא, הנחשונים" היה כרוך בהן. הוא ברך באופן מיוחד על האיחוד עם מכון באר-

טוביה, שהפך עובדה קיימת בשנת תשכ"ד לאחד משרות ומתן ארוך ומייגע של שנים, הביע את תקוותו ששני הצדדים גם יחד יפיקו את מלוא התועלת שבאיחוד.

הח' יוחנן האוזמן, מרכז וועדת הטיפוח של האגודה, תבע בראשית דבריו את ניתוק השכנות עם המכון הווטרנארי בהצביעו על הנזקים החמורים שהתפרצות המחלה עלולה לגרום לטיפוח העדר; הוא הסתייע בעובדה משנת תשכ"ב, כאשר מתוך קבוצה של 5 פרי ייבוא מאמריקה חוסלו 4 לאחר המתנה של 5 שנים, כתוצאה מסלקציה, ואילו הפר החמישי "נחשון", שנתגלה כאחד הפרים המשובחים ביותר, הוצא לשחיטה כתוצאה מחוסר פוריות בעקב מחלת הפר"ט שהותקף בה.

בהמשך דבריו סקר הנ"ל את פעולות הוועדה, הצביע על כך, שלעומת 2 פרים שעמדו בהמתנה בשנת תשכ"א גדל מספרם ל-7 פרים בתשכ"ב, ל-15 בשנת תשכ"ג, ל-17 תשכ"ד, ובשנת תשכ"ה יעמדו 21 פרים למבחן; מספרים אלה מוכיחים חתירה להתקדמות. הוא קבע ברורות, שאין העדר מוגבל ברמת התנובה עקב חוסר חומר טיפוחי, וזאת למרות הירידה באחוז השומן שהאיזור שלנו, "מצטיין" בו, מאחר שלדעתו ירידה זו היא תוצאה של גורם תזונתי ולא תורשתי, והראיה – הייצוא לפרס; המבד כירות המניבות אצלנו בקושי חלב בן 3.2% שומן מניבות בפרס חלב עם 3.6% שומן.

הח' האוזמן בישר לאסיפה את תמיכת המזכירות של התאחדות מגדלי הבקר לתכנית ב' של שקילת חלב במושבים בהתאם להצעתו של חברנו דן קלי, שביקש להעתיק שיטה זו הנהוגה בארצות אירופה; הוא פנה למושבים להירתם לענין זה למען צמצום הפער הקיים בינינו לבין איזור הצפון לגבי מספר העדרים שבביקורת החלב ולהרחיב ע"י כך את אפשרויות המבחן של הפרים הצעירים. הוא סיים בהבעת ברכה מיידית לתכנית עיבוד הנתונים באמצעות מחשב אלקטרוני, אשר יקדים להמציא נתונים על רמות תנובה של בנות הפרים השונים, ופירושו של

הצעתו של הח' משה היימן מאגודת „און” למיזוג 2 האגודות עוררה ויכוח של המשתתפים. שגלש מעבר לנושא המוגדר לוויכוח עקרוני בדרכי הטיפול וכתוצאה מכך הוארו גם הצדדים השליליים שבאיחוד המוצע, אם כי כל המתווכחים היו תמימי דעים לגבי הברכה הטמונה בשיתוף פעולה הדוק ביותר.

החלטות האסיפה שיקפו את הדיונים: הוחלט לפנות למשרד החקלאות לנתק את השכנות בינינו לבין המכון, לדרוש פיצויים לבוקרים שניזקו, לבסוף סמכה האסיפה את ידה על הפעולות השונות של ועד ההנהלה והוועדות המקצועיות.

בבחירת מוסדות האגודה לשנת תשכ"ה נסתיימה האסיפה.

הובא לפרסום ע"י בן-עמי
בשם הנהלת „השירות”

דבר — הקדמת המבחן בחצי שנה לפחות. הח' אביב מסר דו"ח בשם ועדת הביקורת. בן-עמי סקר את מצבה הכספי של האגודה וביקש את אישור האסיפה למאזנים. דן קלי מסר רשמים מסורו במכוני ההזרעה בארצות אירופה, והצביע על שיטות עבודה שכדאי להעתיקן אלינו, בעיקר בכל מה שנוגע להקפאה ושימור הזירמה.

ד"ר נ. אילון סקר את עבודת הקונגרס הבינלאומי לענייני רבייה שהתקיים באיטליה בחודש ספטמבר אשתקד, והדגיש את תלקחים המעשיים שאפשר להסיק מהעבודות השונות שהוגשו לקונגרס.

האסיפה הביעה את הערכתה לנואם בתשורה את על הצלחתו להעתיק ביצית מופרית מפרה אחת לשניה, במסגרת עבודתו בחקר בעיית אי-ההתעברות.

ייצוא בשר קפוא ומקורר מניו־זילנד

ייצוא בשר קפוא ומקורר מניו־זילנד לארצות שונות, ובעיקר לבריטניה הגדולה, הגיע לשיא חדש בשנת 1963/64: בסך הכל נשלחו 851,000 טונה לעומת 828,000 טונה בשנת 1962/63. את החלק הארי מהווה בשר כבשים וטלאים — 456,000 טונה; בשר בקר ועגלים 293,000 טונה; היתר — בשר חזירים ופסולת תעשיית הבשר. מספר הראשים שנשחטו בשנת 1963/64 עלה על זה של שנת 1962/63, אולם המשקל הממוצע של הטבחה היה קטן יותר, וזה — בגלל הדרישה הגדולה יותר בשוק והמחירים הטובים בשוקי העולם.

תכנית לייבוא חומר רבייה ליוון

הממשלה היוונית הקציבה ארבע וחצי מיליון דולאר לייבוא חומר רבייה בשנת 1965, בעיקר — לרביית בקר חלב. לצרכי ייבוא בקר לבשר הוקצב סכום של שלושה מיליון דולאר. חלק מזה מהווה סובסידיה ישירה לחקלאים לשם הגברת ייצור הבשר ביוון גופא, מאחר והוצאות הגידול ביוון עולות על אלו שבארצות המייצאות בשר קפוא ליוון. החלוקה המדויקת טרם נקבעה.

הרחבת ייצור הבשר בממלכה המאוחדת

הרחבת הייצור של בשר בקר, חזירים ועופות בממלכה המאוחדת הגיעה לממדים שלא ידעו כמוהם בעבר. הממשלה האנגלית אחזה באמצעים שונים להגברת הייצור העצמי, ביניהם — מענקים להקמת רפתים, מיכלי החמצה שונים, וכן סובסידיה ישירה לכל ראש בקר שמובא לשחיטה בבתי-המטבחיים בממלכה המאוחדת כדי 10 לירות שטרלינג לראש. התוצאה היתה מוצלחת מאוד. בשנים 1954/63 עלה הייצור ב־61% והגיע לכדי 70% מהתצרוכת בבשר בקר ו־98% בבשר עופות. אחת הדרכים החדשות בהספקת בשר בקר לשוקי אנגליה היא השיטה של פיתום בשעורה לאחר הגמילה. לפי הערכה מוסמכת מספקים העגלים מעדרי הבקר לחלב 15% לפחות מאספקת הבשר כולה לשוק האנגלי. עגלים אלו מובאים לבתי-המטבחיים בגיל 12 חודש, ומשקל טבחתם הוא כ־270 ק"ג בממוצע. בשר זה מצטיין באופן מיוחד במינימום שומן וצבעו בהיר.